

UZASADNIENIE

Powódka Gmina K. pozwem z 3 kwietnia 2018 r. (k. 3 i n.) domagała się stwierdzenia nieważności (ewentualnie uchylecia) uchwały nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Miejskie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. z 8 marca 2018 r. w sprawie zasad polityki inwestycyjnej i kształtowania cen, a także zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wyjaśniła, że jest wspólnikiem spółki, zagłosowała przeciwko podjęciu uchwały, a sprzeciw ten został zaprotokołowany. Podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały jest jej sprzeczność z ustawą z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2017 r. poz. 328 z późn. zm.; dalej: u.z.z.w.) oraz rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. poz. 472; rozp. (...)). Wyjaśniła, że w świetle art. 20, art. 23 ust. 1 u.z.z.w. oraz § 3 w zw. z § 2 pkt 7 rozp. (...) podjęta uchwała jest sprzeczna z prawem, ponieważ wspólnicy nie mogli a priori postanowić, że na obszarze gmin D., G., K., R., S., S. i U. ceny wody i ścieków będą w jednakowej wysokości. Takie uznanie jest sprzeczne z zasadą indywidualizowania taryf dla poszczególnych gmin. Zrównane cen prowadzić będzie do zakazanego subsydiowania skrośnego, tj. pokrywania przez gminy, gdzie wolumen sprzedaży jest większy, kosztów działalności spółki w gminach, gdzie wolumen jest niższy. Wskazała, że kwestionowane rozwiązania zostały zawarte w § 2 zaskarżonej uchwały. Jednocześnie, odnośnie do wniosku ewentualnego o uchylenie uchwały, wyjaśniła, że uchwała została podjęta z pokrzywdzeniem wierzycieli, ponieważ udział powódki jest najwyższy spośród gmin będących wspólnikami (38% udziałów), więc cena powinna być dla niej najniższa. W pozostałych gminach taryfowe ceny za wodę i ścieki ulegną obniżeniu, w jednej – podwyższeniu o 5%, a w przypadku powódki ceny wzrosną o blisko 45%.

Wyrokiem zaocznym z 10 lipca 2018 r. (sygn. akt VIII GC 344/18) Sąd Okręgowy w Szczecinie uwzględnił powództwo w ten sposób, że: stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały (punkt I sentencji), zasądził od pozwanej na rzecz powódki 3.080 zł tytułem kosztów procesu (punkt II sentencji) oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (punkt III sentencji).

Pozwana w sprzeciwie od wyroku zaocznego (k. 43 i n.) wniosła o uchylenie wyroku zaocznego, oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana przyznała okoliczności dotyczące faktu podjęcia zaskarżonej uchwały, sprzeciwu powódki. Przedstawiła odmienną interpretację przepisów przywołanych przez powódkę aktów normatywnych, uznając, że zaskarżona uchwała nie prowadzi do ich naruszenia, bowiem m.in. taryfy zostały ustalone odrębnie dla każdej z gmin.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka jest jednym z wspólników pozwanej spółki. Posiada w niej 9.397 udziałów o łącznej wartości 9.397.000 zł (przy kapitale zakładowym spółki 61.928.000 zł). Wszystkimi wspólnikami pozwanej są jednostki samorządu terytorialnego – gminy. Spółka realizuje zadania związane ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków na terenie jej wspólników, tj. Miasta K., powódki, Miasta i Gminy G., Gminy D., Gminy R., Gminy S., Gminy S. oraz Gminy U.. Funkcjonowanie pozwanej opiera się na podstawie porozumienia międzygminnego. Uchwałą Rady Miasta K. nr (...) z 19 kwietnia 2017 r. dotychczas obowiązujące taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie ww. gmin (oprócz Miasta i Gminy G.) zostały przedłużone do 31 grudnia 2017 r. Wartości zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania ścieków (wolumen sprzedaży) co do wszystkich gmin będących wspólnikami pozwanej są zróżnicowane.

Niesporne, a nadto dowód::

- informacja odpowiadająca aktualnemu odpisowi KRS pozwanej (k. 10-14);
- porozumienie z 18 października 2010 r. (k. 56);
- uchwała Rady Miasta K. nr XXIX/394/13 z 1 marca 2013 r. z załącznikiem (k. 57-60);
- jednolity tekst umowy spółki (k. 61-68);
- uchwała Rady Miasta K. nr (...) z 19 kwietnia 2017 r. (k. 174-175);
- tabela D – podział podatku od nieruchomości według wolumenu sprzedaży (k. 178).

Dnia 8 marca 2018 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie wspólników pozwanej podjęło uchwałę nr (...) w sprawie zasad polityki inwestycyjnej i kształtowania cen pozwanej. Na podstawie uchwały zgromadzenie wspólników zatwierdziło, na podstawie art. 232, 235 § 1 i 238 k.s.h. oraz § 26 pkt 16 umowy spółki, zasady polityki inwestycyjnej i kształtowania cen (...) w K., stanowiące załącznik nd 1 do uchwały (§ 1). Realizację uchwały powierzono zarządowi pozwanej (§ 2). Uchwała wchodziła w życie z dniem podjęcia (§ 3). W głosowaniu wzięło udział 61.928 udziałów. (...) uchwałą głosowało 45.801 udziałów, „przeciw” 16.127 udziałów. Powódka głosowała przeciwko uchwale i zażądała wpisania sprzeciwu wobec uchwały do protokołu, co zostało uczynione.

Niesporne, a nadto dowody:

- wiadomość e-mail z 21 marca 2018 r. (k. 15);
- uchwała nr (...) z 8 marca 2018 r. (k. 16, 176).

W załączniku nr 1 do powyższej uchwały zawarto m.in. następujące postanowienia:

„§2 Z. kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków

1. Zasady tworzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków ze względu na technicznie i funkcjonalnie powiązany ze sobą system urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych na całym obszarze działania Spółki (...) Sp. z o.o. będą takie same i zgodne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa w szczególności u.z.z.w. oraz aktualnie obowiązującym rozporządzeniem właściwego ministra w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (rozporządzenie taryfowe). Spółka przygotowuje odrębne wnioski o zatwierdzenie taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dla terenu każdej z (...).

2. Spółka (...) z o.o. ustali niezbędne przychody dla potrzeb obliczenia taryfowych cen i stawek opłat planowanych na rok obowiązywania taryf zgodnie z przepisami ustawy oraz rozporządzeniem taryfowym, określając średni koszt dostarczenia 1 m³ wody dla całego obszaru działania Spółki w następujący sposób; suma wszystkich kosztów dostarczania wody zostanie pomniejszona o sumę podatku od nieruchomości należnego Gminom od Spółki (...), z o.o. oraz koszty związane z opłatami za usługi wodne za pobór wód. Tak wyliczone koszty zostaną podzielone przez planowaną ogólną sprzedaż wody na terenie działania Spółki, co pozwoli na określenie średniego kosztu dostarczenia 1m³ wody na obszarze (...).

Wg. wzoru (oK- oP -oO): oS = koszt dostarczenia 1 m³ wody na całym obszarze, gdzie; oK - ogółem koszty dostarczania wody, oP - ogółem koszty podatku od nieruchomości, oO - ogółem koszty opłat za usługi wodne za pobór wód oS - ogólna planowana sprzedaż wody w roku obowiązywania taryfy

Koszt odprowadzania 1 m³ ścieków określony zostanie w analogiczny sposób jak w przypadku 1 m³ wody, tzn. suma wszystkich kosztów odprowadzania ścieków zostanie pomniejszona o ogólną sumę podatku od nieruchomości należnego Gminom od Spółki (...) Sp. z o.o. w tym jednak wypadku koszty związane z opłatami za usługi wodne za

odprowadzanie ścieków nie będą wyodrębniane. Tak wyliczone koszty zostaną podzielone przez planowaną ogólną ilość ścieków planowanych do odprowadzenia z obszaru wszystkich (...).

3. Podstawą dla wyliczenia ceny taryfowej dla grup taryfowych z terenu poszczególnych (...) będzie koszt dostarczenia wody na obszarze danej Gminy, stanowiący iloczyn kosztu dostarczenia 1 m³ wody określonego dla całego obszaru działania Spółki (...) Sp. z o.o. i planowanej ilości sprzedanej wody na obszarze danej Gminy, powiększony o należny danej Gminie od Spółki (...) Sp. z o.o. podatek od nieruchomości. Cena dla poszczególnych grup taryfowych pobierających wodę na różne cele będzie zróżnicowana w oparciu o różne koszty wynikające z opłat za usługi wodne za pobór wód. Obliczony w ten sposób koszt dostarczania wody, po podzieleniu przez planowaną sprzedaż wody w danej Gminie określi ostateczną cenę taryfową za 1 m³ wody.

Wg. wzoru : $l \text{ m}^3 \text{ oW} + (PG : SG) = l \text{ m}^3 \text{ wody} - \text{cena taryfowa (bez opłaty za usługi wodne)}$ gdzie: $l \text{ m}^3 \text{ oW}$ - koszt dostarczenia 1 m³ wody, PG - podatek należny Gminie od Spółki (...) Sp. z o.o., SG - ogólna planowana sprzedaż wody w Gminie w roku obowiązywania taryfy. Do $l \text{ m}^3 \text{ oW}$ dla poszczególnych grup taryfowych na terenie danej Gminy dodawany będzie koszt wynikający z właściwej dla danej grupy (celu na który pobiera wodę) opłaty za usługi wodne za pobór wód, co da ostateczną cenę taryfową.

4. Taryfowa cena 1 m³ ścieków dla grup taryfowych z terenu poszczególnych (...) będzie określona analogicznie, jak w przypadku 1 m³ wody, z zastrzeżeniem braku różnicowania ceny ze względu na różny poziom opłat za usługi wodne. Jej podstawą będzie koszt odprowadzania ścieków na obszarze danej Gminy, stanowiący iloczyn kosztów odprowadzenia 1 m³ ścieków określonego dla całego obszaru wszystkich (...) i planowanej ilości odprowadzanych ścieków na obszarze danej Gminy, powiększony o należny danej Gminie od Spółki (...) Sp. z o.o. podatek od nieruchomości. Obliczony w ten sposób koszt odprowadzanych ścieków, po podzieleniu przez planowaną ilość odprowadzanych ścieków w danej Gminie określi cenę 1 m³ ścieków. Koszty związane ze świadczeniem usług poniesione w poprzednim okresie obowiązywania taryf na potrzeby opracowania kolejnych taryf będą powiększone co najmniej o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie obowiązywania poprzednich taryf, ogłoszony w Monitorze Polskim za okres obowiązywania poprzednich taryf oraz o przyjęły przez Zgromadzenie Wspólników Spółki (...) Sp. z o.o. wskaźnik wzrostu średnich wynagrodzeń pracowników Spółki.

5. Ustala się, że na obszarze gmin: D., G., K., R., S., S., U. ceny wody i ścieków będą w jednakowej wysokości.

6. Koszty przypadające do pokrycia przez Miasto K. (za wyjątkiem podatku od nieruchomości) w czasie trwania niniejszego porozumienia nie przekroczą 53% ogółu kosztów na wodzie i ściekach, będących podstawą do wyliczenia ceny wody i ścieków.

7. W przypadku wprowadzenia przez Spółkę opłat abonamentowych, opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych lub opłaty za przyłączenie do urządzeń wod-kan, opłaty te na terenie gmin objętych Porozumieniem będą kalkulowane w oparciu o jednolite zasady.

8. Dostawa wody i odbiór ścieków odbywać się będzie na podstawie umowy cywilnoprawnej, zawartej pomiędzy Spółką (...) Sp. z o.o. a odbiorcami usług.”.

Niesporne, a nadto dowód:

- załącznik nr 1 do uchwały nr (...) (k. 17-18, 177).

Wnioskiem z 12 marca 2018 r. pozwana wystąpiła do Państwowego Gospodarstwa (...) – Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w S. z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Miasta K., powódki, Miasta i Gminy G., Gminy D., Gminy R., Gminy S., Gminy S. oraz Gminy U. na okres od 11 czerwca 2018 r. do 10 czerwca 2021 r.

Decyzją z 30 maja 2018 r. (sygn. SZ. (...)(...)) Państwowe Gospodarstwo (...) – Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w S. odmówił zatwierdzenia taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków dla pozwanej (tj. taryfy ustalonej według postanowień zaskarżonej uchwały) oraz nałożył na pozwaną obowiązek przedstawienia taryfy oraz poprawienia wniosku o zatwierdzenie taryfy w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji, poprzez udokumentowanie prawidłowości kalkulacji taryfy w związku z planowanym uśrednieniem cen oraz przedstawienie zmian warunków ekonomicznych w czasie obowiązywania taryfy, będących podstawą do określenia wysokości cen i stawek opłat.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek z 12 marca 2018 r. (k. 69-170);
- decyzja z 30 maja 2018 r. (k. 33-37, 171-173).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały okazało się uzasadnione w całości, co też czyniło zbędnym rozstrzygnięcie w przedmiocie uchylenia uchwały będącego żądaniem alternatywnym.

Stosownie do treści art. 252 § 1 k.s.h. osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h., przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą.

Przepis art. 250 k.s.h. wymienia jako osobę uprawnioną do wystąpienia z przewidzianym nim żądaniem m.in. wspólnika, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

Powódka jest wspólnikiem pozwanej spółki (patrz odpis z KRS k. 11), który głosował przeciwko uchwale i zażądał po jej powzięciu zaprotokołowania sprzeciwu (okoliczność niekwestionowana, ale także wynikająca z wiadomości k. 15 oraz uchwały k. 16).

Tym samym przyjąć należało, że powódka posiadała legitymację do wystąpienia z żądaniem stwierdzenia nieważności uchwały opartym o treść art. 252 k.s.h. i zrealizowała je w terminie przewidzianym w § 3 omawianego przepisu.

Jakkolwiek kwestia ta nie budziła zasadniczych wątpliwości stron postępowania, to wyjaśnić należy, że wbrew literalnemu brzmieniu art. 252 k.s.h. podstawą stwierdzenia nieważności uchwały nie jest sprzeczność "z ustawą", lecz sprzeczność z prawem, a zatem sprzeczność z powszechnie obowiązującymi normami prawnymi. W tym zakresie należy bowiem dokonać wykładni funkcjonalnej w jej aspekcie celowościowym, co prowadzi do wniosku, że dyspozycja ww. przepisu obejmuje także inne ustawy niż k.s.h. i akty normatywne o charakterze bezwzględnie obowiązującym, wydane na podstawie delegacji ustawowej. Oparcie się na wykładni językowej w omawianej sytuacji byłoby niewątpliwie niewystarczające, a ograniczenie się do semantycznej wykładni omawianego przepisu prowadziło do rezultatów niedających się pogodzić z porządkiem prawnym, który należy rozumieć jako aksjologicznie spójny system norm.

Szersza argumentacja powyższego stanowiska została zaprezentowana w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 grudnia 2017 r. (sygn. akt I ACa 617/17), a także znana jest w doktrynie (patrz: M. Chomiuk w: Kodeks spółek handlowych. Komentarz, red. Z. Jara, Legalis 2016, komentarz do art. 252 k.s.h.; P. Sobolewski, w: Kodeks cywilny. Komentarz, red. K. Osajda, Legalis 2016, komentarz do art. 58 k.c.).

W konstatacji należy stwierdzić, że ocena kwestionowanej uchwały winna zostać dokonana w świetle jej zgodności z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, dla którego wydania podstawę stanowią art. 23 ust. 1, art. 25 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r., poz. 328, 1566, 2180). Przepis § 3 ww. rozporządzenia stanowi m.in., że przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne opracowuje

taryfę w sposób zapewniający eliminowanie subsydiowania skrośnego (pkt 1 lit. c). Przy czym subsydiowanie skrośne oznacza pokrywanie kosztów dotyczących jednego rodzaju prowadzonej przez przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne działalności gospodarczej lub jednej z taryfowych grup odbiorców usług przychodami pochodzącymi z innego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub od innej taryfowej grupy odbiorców usług (§ 2 pkt 7). Powyższe przepisy należy kojarzyć z wymogiem odrębnego określenia taryf na terenie każdej z gmin. Z § 13 ust. 1 rozporządzenia wynika przy tym, że przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne dokonuje wyboru rodzaju i struktury taryfy, uwzględniając lokalne uwarunkowania w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, a ceny i stawki opłat powinny być zróżnicowane w taki sposób, żeby zapewnić m.in. eliminowanie subsydiowania skrośnego (§ 13 pkt 3) oraz łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat (§ 13 pkt 4).

Z powyższych regulacji wynika zatem nie tyle zakaz wprowadzania przez przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne w opracowywanych taryfach opłat postanowień prowadzących do subsydiowania skrośnego, co nakaz takiego ich kształtowania, które zapewni jego wyeliminowanie. Występuje tu zatem nie zakaz, lecz nakaz kształtowania taryf w sposób zapewniający eliminowanie subsydiowania skrośnego.

W przekonaniu Sądu Okręgowego zaskarżona uchwała nie realizuje przywołanej dyspozycji i nie kształtuje taryf w sposób zapewniający eliminowanie subsydiowania skrośnego. Tym samym pozostaje sprzeczna z przepisem § 3 pkt 1 lit. c) oraz § 13 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Niezależnie od tego nie zapewnia ona łatwości obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat, co stanowi naruszenie § 13 ust. 2 pkt 4 ww. rozporządzenia.

Z § 2 pkt 5 załącznika nr 1 do zaskarżonej uchwały (k. 17-18) wynika, że ustala się ceny wody i ścieków w jednakowej wysokości dla obszaru 7 wymienionych tam gmin. Nadto przewidziano w § 3 pkt 6 załącznika do uchwały, że koszty przypadające do pokrycia przez Miasto K. (za wyjątkiem podatku od nieruchomości) nie przekroczą 53% ogółu kosztów na wodzie i ściekach, będących podstawą do wyliczenia cen wody i ścieków.

Skoro ceny mają być takie same na terenie 7 gmin, to nie sposób wyprowadzić wniosku, że przy wyborze rodzaju i struktury taryf uwzględniono uwarunkowania lokalne (§ 13 ust. 1) oraz że ceny i stawki ustalono w sposób zróżnicowany, prowadzący do spełnienia wymogów przewidzianych § 13 ust. 2. Nie wyklucza to także wbrew nakazowi rozporządzenia subsydiowania skrośnego. Wnioskowanie takie wzmacnia treść postanowienia zaskarżonej uchwały przewidująca górny limit kosztów przypadających do pokrycia przez Miasto K..

Powyższe należy konfrontować z postanowieniami dotyczącymi zasad wyliczenia ceny taryfowej dla grup odbiorców z terenu poszczególnych gmin, dla których podstawą miał być koszt dostarczenia wody na obszarze danej gminy, stanowiący iloczyn kosztu dostarczenia 1 m³ wody określonego dla całego obszaru działania pozwanej spółki i planowanej ilości sprzedanej wody na obszarze danej gminy, powiększony o należny danej gminie od pozwanej spółki podatek od nieruchomości. Ustalenie zmiennej ww. iloczynu, tj. kosztu dostarczenia 1 m³ wody określonego dla całego obszaru działania pozwanej spółki, a zatem dla obszaru 7 gmin i Miasta K. z ograniczeniem wynikającym z § 2 pkt 6 nie zapewnia wyeliminowania subsydiowania skrośnego.

Niedopuszczalne subsydiowanie obejmuje praktykę pokrywania kosztów działalności przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego na obszarze jednej z gmin przychodami pochodzącymi z działalności tego przedsiębiorstwa na obszarze innej gminy. Takie zjawisko może wystąpić przy przyjęciu a priori, że ceny za wodę i ścieki będą w jednakowej wysokości na obszarze kilku gmin oraz że niezależnie od rzeczywistych kosztów działalności przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego na obszarze jednej z nich będzie ona pokrywała te koszty do określonej wysokości.

W tym rozumieniu zaskarżona uchwała nie realizuje wymogu normatywnego różnicowania stawek opłat i cen w sposób zapewniający wyeliminowanie subsydiowania skrośnego i dlatego pozostaje sprzeczna z prawem, co skutkowało stwierdzeniem jej nieważności.

W tych okolicznościach, mając na uwadze zasadność powództwa, na podstawie art. 347 k.p.c., należało wydany w sprawie wyrok zaoczny w całości utrzymać w mocy.

Kierując się wyrażoną w Kodeksie postępowania cywilnego, w zakresie kosztów procesu, zasadą odpowiedzialności za jego wynik oraz mając na uwadze, że powódka w całości ostała się ze swoim żądaniem, na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 108 § 1 tegoż Kodeksu, należało obciążyć tymi kosztami jej przeciwnika procesowego. Na koszty strony powodowej składały się: opłata od pozwu (2.000 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego (1.080 zł) ustalone stosownie do treści § 8 pkt 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Rozstrzygnięcie o kosztach zostało zawarte już w wyroku zaocznym.

Sygn. akt VIII GC 344/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

KARTA KWALIFIKACYJNA ORZECZENIA

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

.....